

Đêm tháng hạ

*Trăng khuya tròn khuyết treo lơ lửng
Cao hơn ngọn liễu nửa lưng chừng
Vàng trắng sáng tỏ khắp vùng
Hạ ca khúc nhạc côn trùng tấu vang*

*Ngắm nhìn trăng mãi vẫn không chán
Hồn người mơ tưởng chị hằng nga
Vần thơ cảm hứng bên trăng
Tâm tư vất vưởng đi hoang theo nguồn*

*Có đêm không thấy trăng xuất hiện
Bởi áng mây che khuất thân hình
Cho trăng ẩn bóng một mình
Người người cảnh vật buồn thiu cõi lòng*

*Đêm hạ xưa kia trong thôn xóm
Trẻ nhỏ nô đùa thích bằng thời
Ấy thời kỷ niệm ấu thơ
Vui đêm trăng sáng muôn đời không phai*

*Đêm hạ bên này trăng còn sáng
Thiếu cảnh quê hương mất đậm đà*

*Xuân đi hạ đến ngàn năm
Sầu ly biệt xứ sẽ tan bao giờ?*

bên giòng Moselle 1977

Mưa chuyển mùa

*Trong tôi những cơn mưa chuyển mùa
là mật ngọt miền đất hứa
áo đời mỏng manh nước thấm tràn ướt lạnh
chiều mưa thành phố chỉ tạm ngăn xô bồ
mưa nước tăng thêm niềm nhớ lãng cầm
lúc đời đưa tôi làm kếp hát
đầy những tiếng vỗ tay trống rỗng
đặc lớp sơn hãm huyền danh vọng
khi ánh đèn màu vừa tắt
tấn tuồng như quả bóng vỡ tung
tôi thức tỉnh còn đó kiếp đọa đày
giấc vẫn mang chiếc đầu lâu duy vật
mỗi người chúng ta lại lầm lẫn
mang tiếng ca lạc loài hoài vọng tương
vẫn reo hò theo cơn giông bạo lực
vẫn nhìn ngục tù xôn xao hỗn loạn
vẫn trang hoàng màu xiềng xích hoen rỉ*

ôi thép sắt cũng nhục nhằn
đất hứa phương nào
phải chăng mật ngọt chảy theo cơn rào
sao ta hoài vô tình nhìn lòng đất dân tộc đang rạn nứt
để lừa yêu thương quên lời hò hẹn
để tâm tối lạnh lùng đến tận bắc phương
hãy cho từng sợi gân quê hương thành giấy thuốc nổ
đời chờ phút linh thiêng bùng khởi sắc
mưa gió chiều nay tăng tốc độ
đời chỉ một kiếp lang thang
trên đỉnh núi ngơ ngàng đối thoại với cỏ cây
Lặng lẽ thỉnh không
dịu trí nhớ về đồng lúa thơm nồng
thèm vòng tay mẹ
thấy quê hương không còn là cõi mộng
tôi thấy tôi tắm gội trong giòng nước thác ngàn
ý thức tuôn tràn nghe lá cây thì thầm to nhỏ
cho biết gió đổi chiều bay
đám mây đục tan biến để mặt trời lộ dạng cuối chân đông
hiện rõ hình ảnh Tiên Rồng
sợi nắng thời gian chiếu rõ mảnh đất tình
từ muôn hướng vang dồn những bài tuyên ngôn
viết trên gỗ núi rừng Trường Sơn

phá tan sự huyền hoặc vô thần
tiếng vỗ câu vang khắp nẻo đường mòn
người người in dấu chân hò hẹn tìm ra biển cả
sóng nước nên bản hòa tấu trời dòng nhạc quê hương
chẳng còn những chiếc thuyền sợ hãi dút bến bờ Việt Nam
ôi bao người ra đi
xin đốt mãi lửa mặt trời
xin thấp mãi ánh trăng sao
cho cơn mưa giao mùa thấm tràn quê hương tôi

bên dòng sông Rhin 1984